lahkus, ja iljemine oma käe peäl föddides Edessa linna waenlase käest ärra wõttis.

Teised ristisõitjad kogguſid kõik Antiohhia linna alla kokko, ja akkaſid kindlat linna kohhe ümber pirama. Tuggewad kõrged linna mürid ollid ſealatſe aea ſõa kombel wõitmata, ſellepärraſt püeti ümber pirates nälja läbbi linna kätte ſada. Seddawiſi, aeg aealt linna al föddides — kuſt kummalgi pool kaſſu ei tõusnud — wiitſid ristisõitjad mittu kuud aega, kunni wimaks kibbe pudus neil kätte tulli, ſeſt et eſſiotſalt kerge meel wägga rohke käega mona warra olli kullutanud. Mona ind tõuſis wägga ſureks; kehwamad püüdſid nahha, pukore ehk weel alwema asjadega oma tulliſt nälga kustutada, ehk ſurriwad nälga; ſeitſekümmend tuhhat õbbuſteſt olli agga kaks tuhhat üllejänud, mis weel ei olnud mahha langenud egga rahwale toiduks ſanud. Palju ristisõitjaid langes raske tõbbe kätte ehk ſurri, teised kelle julgus kolleda ädda läbbi otſa lõppes, lahkuſid lagriſt ja läkſid oma teed; nende põggenejate ulgas leiti ka ristsõdo allustaja Peter, kedda teelt kinni wõeti ja wäe ulka taggaſi widi. Siiski jäiwad würstid ning ſuremad pealikud kindlaks ja tahtſid otſani kõik raskeb waewad kannatada. Nemad ſaiwad ühhe linnale appi tõttawa Turgi wäe ülle wõitu ja ſelle peale laewadega Jenua linnaſt, Italia maalt, mona ja ſõa-mehhi endale abbiks, mis nende kustuwat julguſt ueſt põllema ſüttitas. Kui kewwade (1098) kätte jõudis, lõppetas uus

mona weddu nälga; ja kurjad tõbbed akkaſid ſeddamaid kahhanewa. Agga ümber piratud linna kätte ſamine wibis pääw päwalt pikkemale, kunni neile ſõnumid todi, et üks Turgi pealik, nimega Korboga, kakskord ſadda-tuhhat ſõa-meestega linnale appi tullemaas jubba teel piddi ollema. Sellesinatſe ſõnumi irmu peale olli üks ſõa-pealik, krahw Stehwan Blois, oma nelli tuhhat ingeliſe allamatega ärra läinud, ja ei tulnud enam taggaſi. Nüüd, kus ristisõitjat epealikud kibbedas pusſis ollid, kartes et ka mõned teiſed neiſt akkaksid lahkuma, olli Boemund ühhe linna oidja pealikuga ſalla kaupa teinud, et pealik ſure makſo eeſt ristisõitjaid õſel ſallamahti linna piddi laſkma. Sellepärraſt, kui ſõa-wäe pealikud nõuu piddamisſel koos ollid, ütles Boemund: „ma tunnen ühhe mehhe waenlaste ulgas, kes linna meie kätte annab, kui temale rohket palka ja mõnda priuſi-lubbate, agga Antiohhia linna mulle ja miño lastele pärriſeks annate.“ — Ehk kül palju üllemaid ſelle wasto ollid, ſiiski ei olnud aega pikkemalt nõuu piddada, waid Boemundi tahtmine ſai täidetud. Mõnda ſündis ſiis kõik etterägitut kombet möda; ühhel õſel roñis ulk ristisõitjaid kõisreddelit möda kõrge walli müri torni otſa, kus ülleannetu linna ärraandja, Pürrus nimmi, neid ſisſe laskis; ſisſe peasnud ristisõitjad teggid linna wärrawad lahti, et ſeltſimehhed wäljaſt ſisſe peaſid, ja linna rahwas näggi teiſel ommikul ehmatades, et ristisõitjate werripuñaſed lippud jubba linna müride peal lehwitaſid.

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1850, lk. 25